

[**Hanne Reintoft.**]

Det er blevet så moderne i dette hus at holde mindehøjtideligheder; skulle man en anden gang føle trang til at holde 2 minutters stilhed, skulle man nok overveje at mindes alle de modstandsfolk, der alt for tidligt døde, fordi vi ikke hjalp og agtede dem, medens tid var.

Bundvad: På hr. Helge Niensens vegne skal jeg komme med nogle få bemærkninger.

Vi kan fra vor side give tilslutning til det lovændringsforslag, der er fremsat her, men vi vil gerne have forslaget i udvalg, fordi vi specielt gerne vil se på, hvorledes den ændring har virket, vi vedtog, da vi sidst reviderede loven. Ændringen drejede sig om, hvordan man konstaterede, om skaden var en virkning af KZ-opholdet. Vi ved jo, at man i Norge har gennemført en praksis, der er noget lempeligere end den, vi har her i Danmark, idet man i Norge ganske enkelt fastslår, at hvis der er sandsynlighed for, at det er KZ-opholdet, der er årsag til skaden, så skal man komme ind under denne lovgivning, som er gunstigere end ulykkesforsikringsloven. Vi vil, altså gerne se på, om vi kom langt nok sidst, da vi reviderede, eller om vi skal tage et skridt mere.

Vi anbefaler.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg takker de ordførere, der har anbefalet lovforslaget.

Over for de ordførere, der har haft mere kritiske bemærkninger i anledning af, at vi ikke på nuværende tidspunkt er gået videre, vil jeg gerne have lov at henvise til, at jeg i fremsættelsen for det første nævner, at direktoratet for ulykkesforsikring rent faktisk går meget langt med hensyn til bedømmelsen af, om en lidelse må anses forårsaget af de forhold, hvorunder den pågældende levede i besættelsestiden. Der blev fra flere sider talt om lægernes vurdering af disse forhold, og jeg kan sige, at det er nogle af vore bedste eksperter, der arbejder med det, og mig bekendt er man altså meget villigt indstillet, når man skal bedømme det.

Men derudover prøver man nu i ministeriet at tage kontakt med de organisationer, som repræsenterer de mennesker, der er ramt, og som falder ind under loven, og

undersøger, om man yderligere kan slække på kravet om årsagsforbindelse i de sager, der henhører under erstatningsloven.

Nogle ordførere har fremstillet det, som om vi ikke ville gå videre end det, dette lovforslag lyder på, og derfor vil jeg gerne stærkt understrege — som det allerede er nævnt i fremsættelsen — at også spørgsmålet om andre regler med hensyn til enker, hvor ægteskabet er indgået efter skadens eller sygdommens indtræden, arbejder man med. Men forholdet er på den anden side det, at disse meget principielle ændringer har ganske betydelige konsekvenser. Det har også betydning for ulykkesforsikringsloven.

Min indstilling er, at jeg vil være meget positiv over for at finde rimelige løsninger her, men jeg har fundet, at det i første omgang var væsentligst at komme med dette lovforslag, som gerne skulle have virkning fra den 1. april i år, og derefter har jeg givet tilsagn om, når resultatet af disse undersøgelser foreligger, at komme med yderligere lovforslag.

Der er blevet stillet forskellige spørgsmål; jeg kan ikke besvare dem alle sammen her, men jeg kan oplyse, at det drejer sig om ca. 1.500 mennesker, som modtager erstatning i henhold til erstatningsloven.

Hanne Reintoft: Hvis det er omkring 1.500 mennesker — jeg tror endda, det er færre, for jeg betvivler nemlig, at man i ulykkesforsikringsdirektoratet er så forfærdelig large — så kan jeg ikke forstå de henvisninger til, at vi ikke kan gå i gang med hjælpen til enkerne allerede nu. Det er jo forsvindende få mennesker, der får hjælp på den måde, og der er peget på, at der spares penge på anden måde — folk, der ellers skulle have hjælp, enkepension osv. osv. Det er meget, meget få mennesker, det drejer sig om. Jeg forstår ikke denne, ja, man må næsten sige nærighed over for en så hårdt ramt lille gruppe, som man faktisk bør være så megen tak skyldig.

Jeg er lidt skuffet, men jeg vil bede ministeren i udvalget overveje nogle af de andre spørgsmål, jeg pegede på, ikke mindst vedrørende de langtidsillegale, en gruppe, der i meget høj grad trænger til hjælp. Det skal bare være nu, for om nogle få år, så er der ikke flere af dem, så er de nemlig døde.